

[Jensen (Broby).]

som ikke berettiger ham til at hovere over andre Medlemmer i denne Sal. Jeg skal rette mig efter Formandens Henstilling om at holde mig til de stillede Ændringsforslag og ikke komme videre ind paa det ærede Medlem Hr. Ragers Stilling. Jeg har ogsaa hidtil holdt mig til de Ændringsforslag, mit Parti har stillet med Hensyn til, hvor man skal skaffe Pengene fra til at betale Underskuddet med.

Naar vi har foreslaaet slettet 2det Stykke i § 3, hvorefter Rigsdagen skulde repræsenteres ved et Medlem for hvert af de fire saakaldte udvalgsberettigede Partier, var det, fordi vi mente, at vi ingen Interesse havde i at have fire — jeg ved ikke om det kan tillades at sige Gidsler siddende paa Det kongelige Teater og være med til at tage Ansvaret for det, der skete derovre. Det bør være den ansvarlige Ledelse, der helt og fuldt har Ansvaret for det, der sker derovre, og ikke 4, Rigsdagsmænd, som er sat derind for at være med til at mildne Luften for de klippede Faar, naar man kommer og skal have Underskuddet betalt.

Jeg har været inde paa § 5, at vi har foreslaaet Statens Tilskud nedsat fra 500 000 til de 300 000 Kr., og jeg har ogsaa været noget inde paa § 7, om den kulturelle Fond. Naar Venstre ikke har stillet Ændringsforslag, som ophævede denne Fond helt, er det, fordi vi mener, at det kun er Renterne af denne Fond paa de 100 000 Kr., som Teatret har efter den tidligere Ordning med Radioen, der kan bruges, og at det derfor vil være bedst at lægge dem ind i en Fond, Og naar der gives en koncessioneret Stilling til „Koda“ for Tonekunstnernes Vedkommende, har vi ikke noget imod, at disse Penge saa gaar ind i denne Fond. Men en Kulturfond, som kun skal være til at dække Underskuddet med, har vi ingen Interesse i, og vi maa først og fremmest vende os imod de 325 000 Kr., som man tager fra Statsradiofonien.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det betyder ikke noget, selv om Lytterne skulde komme til at give 50 Øre mere; det er en saa ringe Udgift i Forhold til den, de har, naar de skal holde et Radioapparat. Pengeligt set er det maaske ikke et saa stort Beløb, men det er dog en Forhøjelse paa 5 pCt. af Radiolicensen. Men det betyder ikke saa meget som den Uret, man føler det bliver for Lytterne, at det er dem, der skal bære Underskuddet, og jeg vil gerne sige, at hvis det viser sig, at Radiofonien har saa rigeligt med Penge, at den kan afholde Udgiften paa 325 000

Kr. uden at forhøje Licensafgiften, og uden at der bliver slaaget af paa Ydelserne i Radioen, ja, saa kunde man ogsaa tænke sig den Mulighed, at Licensen fremtidig kunde nedsættes fra de 10 Kr., som den nu er. Det afskærer man sig fra, hvis man skal tage de 325 000 Kr.

Men jeg vil ogsaa gerne fremhæve det Svar, som Radiofonien giver paa de Spørgsmaal, der er stillet til den. Jeg synes, det er af ret afgørende Betydning at se, hvad Flertallet inden for Radioraadet har sagt til disse Spørgsmaal. De har sagt, at for Radiofonien er Det kongelige Teater ikke en saadan Kulturfaktor, at en Nædlægelse af det som Statsscene vilde kunne genere den nævneværdigt. De har gjort opmærksom paa, som rigtigt er, at Ballet og Skuespil ikke egner sig for Udsendelse; Balletten kan jo slet ikke udsendes i Radioen, og Skuespillene vil ikke kunne udsendes, uden at de skal lægges betydeligt om og der skal foretages nye Indstuderinger og Rettelser, hvis de skal gøre sig i Radioen. Derimod indrømmer de, at der for Operaens Vedkommende kan være Tale om Udsendelser, dog ikke mange, fordi en Opera ikke kan gentages ret tit i Radioen. Jeg tror, de har Ret, naar de siger, at disse Operaforestillinger er alt andet end populære blandt Radiolytterne, for de fleste skruer vistnok til for Radioen, naar de hører de Hyl, som mange Gange kommer fra Operaforestillingerne.

Og Radiofonien peger paa en Ting til. Det er, at der er saa uhyre stor Forskel paa Udgiften for Statsradiofonien ved Udsendelse af en dansk og ved Udsendelse af en udenlandsk Opera. Medens en dansk Opera fra Det kongelige Teater, naar den skal transmitteres, koster 5 000 til 7 000 Kr., faar man udenlandske Tilbud paa kun 1 200—1 500 Kr. Det er en uhyre stor Forskel i Prisen, og man forstaar ikke rigtig, hvorfor man skal saa højt op for Udsendelser fra Det kongelige Teater. Der maa heri ligge det, at Radioen i Virkeligheden giver et skjult Tilskud til Det kongelige Teater.

Til sidst peger de paa, at det vilde ikke være ugørligt for Radiofonien at klare sig igennem, selv om Det kongelige Teater ikke længere eksisterede. Radiofonien har selv skabt sig baade Kor og Orkester, og den vil, som sagt, ved at transmittere udenlandske Operaer slippe billigere fra det. Og den mener, at den for de Penge, den nu ofrer til Det kongelige Teater for at benytte dets Skuespillere, i Forbindelse med, hvad den giver til Skuespillerne ved Privatteatrene,